

عنوان مقاله:

تأثیر تنش خشکی و روش کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد دو رقم نخود (*Cicer arietinum* L).

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های حبوبات ایران، دوره 5، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

لاله عباسلو - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

سیدعبدالرضا کاظمینی - دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

محسن عدالت - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تأثیر تنش خشکی و روش کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد دو رقم نخود، آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز به صورت اسپلیتفاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با چهار تکرار انجام شد. فاکتور اصلی، قطع آبیاری بر اساس مراحل رشدی نخود (دو هفته پس از سبز شدن= 1، گلدهی= 2 و آبیاری نرمال= 3) (و فاکتور فرعی شامل ترکیبی از دو رقم نخود (آرمان و آزاد) و روش کاشت (کرتی، درون جوی و روی پشته) بود. نتایج نشان داد که بیشترین و کمترین میزان غلاف در بوته، دانه در بوته، درصد غلاف دودانه‌های، وزن 100 دانه، عملکرد دانه، و عملکرد بیولوژیک به ترتیب در تیمار 3 و 1 به دست آمد و در مورد درصد غلاف پوک، روند برعکس بود. از نظر روش کاشت، بیشترین میزان غلاف در بوته، دانه در بوته، درصد غلاف دودانه‌های، وزن 100 دانه و عملکرد دانه، در روش کاشت روی پشته به دست آمد. به طور کلی رقم آزاد به طور معنی داری از عملکرد دانه بیشتری نسبت به رقم آرمان (164 در مقابل 117 گرم در مترمربع) برخوردار بود و رقم مناسب برای این منطقه می باشد. هر چند تحت شرایط تنش خشکی، عملکرد دانه در هر دو رقم نخود کاهش یافت، ولی تغییر در روش کاشت از کرتی به کشت روی پشته در تیمارهای قطعه زود هنگام آبیاری (1) (و یا در مرحله گلدهی= 2)، (به عنوان یک روش زراعی میتواند باعث کاهش خسارت ایجاد شده به ترتیب تا میزان 26 و 32 درصد شود).

کلمات کلیدی:

تعداد دانه در غلاف، قطع آبیاری، کاشت روی پشته، گلدهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/628385>

